

μικῶν ὅμως ἐξηγήσεων καὶ ὑπομνημάτων τούτων κύρος ἔχουσι μόνον αἱ τῶν τεσσάρων πρώτων αἰώνων τοῦ Χιτζρέ* πᾶσα ἐπομένως νεωτέρα ἐρμηνεία ἢ μεταρρυθμίσις θεωρεῖται παρὰ τοῖς ἀκριβολόγοις αὐτῶν ὡς καινοτομία. «Ἡ τῶν ὑπομνηματισμῶν θύρα ἐκλείσθη» λέγουσιν. Ἡ ἐκ τοῦ ἀμεταβλήτου δὲ τῆς νομοθεσίας αὐτῶν στασιμότης αὕτη ἀπελπίζει τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν πρόοδον τῆς Τουρκίας· καθόσον, συνδεδεμένη μετὰ τῆς Θρησκείας, δὲν ἐπιτρέπει οὐδεμίαν τροποποίησιν, ἐνῶ οἱ νόμοι τῶν ἄλλων ἐθνῶν, τελειοποιούμενοι καθ' ἡμέραν καὶ μεταρρυθμιζόμενοι πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας, εἶνε μεταβλητοὶ μὲν καθὼς αἱ σχέσεις, ὅσας γεννᾷ ὁ χρόνος, ἀτελεῖς δὲ πάντοτε καθὼς αἱ κρίσεις τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντοτε προοδευτικοὶ καθὼς αἱ γνώσεις των.

Σ. Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

Γνωμικὴ καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιου.]

157.

Τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς ἡ δόξα σταθμίζεται κατὰ λόγον τῶν ἐνεργειῶν, τῶν γενομένων πρὸς κτῆσιν αὐτῆς.

158.

Κίβδηλον εἶναι ἡ κολακεία νόμισμα, κυκλοφοροῦν, τῆς ματαιότητος ἡμῶν ἕνεκα.

159.

Δὲν ἐξαρκεῖ ἡ μεγάλων προτερημάτων κτῆσις, ἀλλὰ προσ απαιτεῖται ἡ γνώσις τῆς πρεπούσης αὐτῶν χρήσεως.

160.

Ὅσον λαμπρὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ πράξις τις, δὲν πρέπει νὰ ἐκληθῆ ὡς μεγάλη, ὅταν δὲν ᾔναι τὸ ἀποτέλεσμα προθέσεώς τινος μεγάλης.

161.

Μεταξὺ τῶν κατορθωμάτων καὶ τῶν προθέσεων πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀναλογία τις, ἐὰν θέλωμεν νὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ ἐπιχειρήματος πᾶν δυνατὸν ἀποτέλεσμα.

162.

Ὁ γινώσκων τὴν τέχνην τῆς καλῆς τῶν μετρίων προτερημάτων χρήσεως ἐξαρπάζει τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινῆ, καὶ πολλάκις φημίζεται ὑπὲρ τὸν ἔχοντα προτερήματα μεγάλα.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ Πταισματοδικεῖφ :

Πρόεδρος πρὸς τὸν κατηγορούμενον.—Δὲν προσέχεις τὰ τέκνα σου καὶ δὲν τὰ περιορίζεις.

Κατηγορούμενος.—Ἄμ' καὶ νὰ θέλω, κύριε πρόεδρε, μὴ ποῶ νὰ τὸ κάμω; Καὶ μηγάρις εἶνε ἓνα καὶ δύο, εἶνε μὲ συμπάθειο κάπου δεχοχτώ.

(Γελά τὸ ἀκρατῆριον.)

Κατηγορούμενος στρεφόμενος πρὸς τοὺς γε-

λῶντας.—Καὶ τί γελάτε τάχατες; ἂν ἔμπορεῖτε φτειάζετε καὶ σεῖς τόσα!

* *

Ἐν τῷ στρατῶνι :

Συνταγματάρχης (ἐπιθεωρῶν τὸ σύνταγμα.)
Εἶσαι εὐχαριστημένος, λέγει πρὸς τινὰ στρατιώτην, ἐκ τῆς τροφῆς τὴν ὁποίαν σὰς δίδουν;

Στρατιώτης. Μάλιστα, συνταγματάρχα.

— Πῶς γίνεται ἡ δικνομή τοῦ κρέατος; Μήπως εἰς τινὰς δίδουν μεγαλητέρας καὶ εἰς ἄλλους μικροτέρας μερίδας;

— Ὅχι συνταγματάρχα, ὅλαι αἱ μερίδες εἶνε μικραὶ!...

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὅποιος ἀλείφει τοὺς τροχοὺς τῆς ἀμάξης βοηθεῖ τὰ ἄλογά του.

*

Λόγος καὶ λιθάρι φεύγουν καὶ δὲν πιάνονται ὅποιος λαλεῖ χωρὶς νὰ σκέπτεται, τουφεκίζει χωρὶς νὰ σημαδεύῃ.

*

Κοιμήσου χωρὶς δεῖπνον καὶ ἐξυπνάς χωρὶς χρέη. (Ἰσπανικαὶ παροιμίαι.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου ὑπῆρχον ἐν Γερμανίᾳ 3,000 ἐταιρίαι γυμναστικῆς (σωμαστικής, ξιφομαχίας καὶ σκοποβολῆς), ἀριθμοῦσαι ὑπὲρ τὰς 300,000 μελῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὑπῆρχον ἐν Γαλίᾳ 20 μόνον τοιαῦται ἐταιρίαι, ὧν τὰ μέλη ἀνήρχοντο εἰς 2,000.

Πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας τὰ βιβλία ἦσαν τοσοῦτον σπάνια, ὥστε προσβευταὶ ἐστάλησαν ἀπὸ Γαλλίας εἰς Ῥώμην ὅπως ζητήσωσιν ἐν ἀντίγραφον τῶν συγγραμμάτων τοῦ Κικέρωνος, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν ἐν Γαλίᾳ τέλειον ἀντίγραφον!

Ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀριθμὸς τῶν πενήτων τῶν ἀποζώντων ἐκ συνδρομῶν ἀνῆρχετο ἐν ἔτει 1877 εἰς 735,526, ἤτοι εἰς 32 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ.

Εἰς ΑΝΑΦΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐρμηρεῖς τις τῆς Ἀλγερίας συνιστᾷ ὡς μέσον ἀλάνθαστον τῆς ἐξαφανίσεως τῶν κωνόπων, μυιῶν καὶ ἄλλων ἐντόμων, ἐνοχλητικῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν ὧρα θέρους, τὸ ἐξῆς ἀπλούστατον μέσον: Κρέμασον ἀνωθεν λύχνου καὶ ἐντὸς μετάλλου κομμάτιον κάμφορας, ἔχον μέγεθος ἕσον πρὸς τὸ τρίτον ὠοῦ ὄρνιθος, εἰς τρόπον ὥστε, χωρὶς ν' ἀναφλεθῆ ἡ κάμφορα, νὰ ἐξατμίζεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Ὁ ἀτμὸς αὐτῆς ναρκώνει ἐντὸς τοῦ θαλάμου πᾶν ἔντομον.